Tinerețea „Vulcanului"

(Urmare din pag. 1)

dezbate Documentele Congresului al X-lea al partidului — ne spune Pompiliu Tătulescu — **colectivul nostru consacră toate realizările sale acestui mare eveniment.**

Dar „vulcaniștilor" li se cuvine titlul magna cum laude nu numai pentru vrednicia în producție, ci, în bună măsură, și pentru excelentele rezultate obținute pe tărîm sportiv. Cel mai comentat eveniment sportiv nu este, cum s-ar putea crede, ieșirea Progresului din prima divizie a țării la fotbal (foarte mulți muncitori de aici sînt simpatizanții acestei echipe), ci intrarea în divizia A a echipei lor de rugby ! De aproape doi ani această redutabilă formație nu a pierdut nici o întîlnire, nici măcar una amicală. Acum, componenții divizionarei A de rugby Vulcan (lăcătușul mecanic C. Tudorancea, mecanicul ajustor Gh. Anghel, cazangiul Ionel Petcu, maestru al sportului) trăiesc binemeritate zile de odihnă la mare sau la munte. Aici ei se reconfortează și fac, totodată, ușoare antrenamente în vederea viitoarei ediții a campionatului, care va fi, fără îndoială, plin de emoții, mai ales pentru o echipă debutantă în prima divizie. Din divizia A a țării face parte și echipa de lupte. Deși absolut toți luptătorii activează la clubul Metalul al uzinelor „23 August", ei lucrează la „Vulcan". Ne și întrebăm, de altfel, dacă acest criteriu nu este suficient pentru ca echipa să se numească Vulcan și nu Metalul.

Îmbinînd într-un mod armonios activitatea de producție cu cea sportivă, muncitorii uzinei sînt hotărîți să obțină noi succese pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea celui de al X-lea Congres al partidului. Eveniment care va coincide cu aniversarea a 60 de ani de la fabricarea, la „Vulcan", a primului cazan de aburi românesc — „Vuia" — și cu aniversarea a 65 de ani de la înființarea uzinei.

România — R. D. Germană la polo

(Urmare din pag. 1)

altfel, atacul echipei R. D. Germane în cele două meciuri pe care oaspeții le vor susține în București. Alături de Schüller, Hans-Georg Fehn, care după turneul olimpic din Mexic a fost decretat ca cel mai bun portar, Veit Hermann, Manfred Herzog (un fost craulist de 55,0), Hans-Ulrich Lange, Peter Rund și veșnic tînărul Klaus Schlenkrich alcătuiesc formația de bază pe care R. Bartel o va opune „7"-lui românesc.

● Polo-iștii români s-au antrenat și ieri în piscina de la șosea, antrenorii insistînd asupra schemelor tactice pe care le vor folosi în fața unui adversar arhicunoscut.

● Federația de specialitate a modificat programul celor două meciuri. Astfel, prima întîlnire va avea loc sîmbătă seară, de la ora 19, iar meciul revanșă, duminică de la aceeași oră.

CLUJ: LA SFÎRȘITUL SĂPTĂMÂNII

FINALELE CAMPIONATELOR NAȚIONALE SE DESFĂȘOARĂ LA 9 CATEGORII

Viitoarele confruntări internaționale

Vineri, sîmbătă și duminică se desfășoară la Cluj finalele campionatelor naționale de haltere, rezervate seniorilor. Noutatea acestor întreceri constă în faptul că în acest an se acordă 9 titluri de campioni, față de cele 7 din trecut. Conform regulamentului internațional, au loc acum întreceri și la categoria muscă (pînă la 52 kg) și la categoria super-grea (peste 110 kg). Vineri au loc disputele la categoriile muscă și cocoș, sîmbătă dimineața la pană și ușoară, iar după-amiază la semimijlocie, mijlocie și semigrea. Duminică dimineața întreceri la grea și supergrea.

Cine sînt favoriții, în ordinea categoriilor, la primele locuri ? **Hortopan, Grigoraș ; Fiat, Covaci, Parnavelas, Georgescu; Rusu, Toma, Wagner ; Fiți, Niculescu, Bădescu, Tudor ; Cristescu (Palinkas) Davidoiu, Fofircă ; Pintilie, Miinea, Cato ; Cristea, Teleman, Dumitru ; Herghelegiu; Mineu.**

★

După finalele de la Cluj, halterofilii noștri fruntași vor fi angrenați într-o serie de competiții internaționale. Între 2—4 august, în U.R.S.S. va avea loc Dinamoviada. În ultimele zile ale lunii august se va desfășura la Vidin (Bulgaria) „Cupa Dunării" pentru juniori, la care România va fi reprezentată de o echipă completă. În a doua jumătate a lunii septembrie un grup de sportivi români va participa la campionatele mondiale de haltere, programate la Varșovia.

Criteriul ziarului SPORTUL la ciclism

(Urmare din pag. 1)

Înscrierile se fac, în fiecare zi de concurs, începînd de la ora 16, la locul de start, la secretariatul comisiei tehnice.

Și acum, cîteva amănunte din regulament :

Categoriile de vîrstă : I. pînă la 7 ani (inclusiv) — 600 m ; II. de la 8 la 10 ani — 1,6 km ; III. de la 11 la 14 ani — 2,4 km și IV. de la 15 la 16 ani — 4,0 km. Pentru stabilirea categoriei, concurenții se vor legitima cu certificatul de naștere (pînă la 14 ani) sau cu Buletinul de identitate. Se va concura numai pe biciclete de turism (fără schimbător de viteze), pe aceeași bicicletă putînd concura — în serii diferite — mai mulți copii, firește în cazul cînd sînt prieteni. Părinților le revine o importantă misiune : **aceea de a asigura copiilor lor vizita medicală și de a-i prezenta la start în condiții de sănătate perfectă, în această privință revenindu-le întreaga responsabilitate.**

Din fiecare serie (15 concurenți) se califică pentru finala traseului respectiv primii trei clasați. ÎNAINTEA FIECĂRUI START, MAEȘTRI AI SPORTULUI ȘI CAMPIONI NAȚIONALI DE CICLISM VOR DA SFATURI TEHNICE MICILOR CONCURENȚI. **Arbitrajul va fi asigurat de cei mai competenți membri ai colectivului federației de specialitate, arbitri care au oficiat și cu prilejul „Turului României".**

Și acum, ceva despre premii. Ziarul nostru va publica fotografiile campionilor celor două trasee. Învingătorii pe Capitală în cele 4 grupe vor participa la un dejun cu MARIN NICULESCU și GABRIEL MOICEANU, A. S. Loto-Pronosport, TAROM, fabrica de dulciuri „Dezrobirea" Brașov, UCECOM și alte instituții și întreprinderi vor oferi premii surpriză. În numerele viitoare vom divulga unele dintre ele.

★

DORIȚI SĂ VĂ APARĂ FOTOGRAFIA ÎN ZIAR ?

Doriți să fiți invitați la dejun de Marin Niculescu și Gabriel Moiceanu ?

PARTICIPAȚI LA CRITERIUL ZIARULUI **sportul**

SCRIMĂ LA FLOREASCA II

Sîmbătă și duminică, din nou pe planșele de scrimă. Prilejul— meciurile din cadrul etapei a IV-a a diviziei naționale A.

Întrecerile sînt programate, de la ora 9 (în ambele zile), în sala Floreasca II.

PROGRESUL ÎNVINGĂTOARE ÎN „CUPA DE VARĂ"

„Cupa de vară", competiție organizată de C.M.E.F.S. București pentru echipele feminine fruntașe din Capitală, s-a încheiat cu victoria formației Progresul, urmată în clasament de Constructorul, Rapid II și Voința.

TELEcronica

Carte poștală

...care sănătate v-o doresc și d-voastră. Vă mulțumesc că fără multe explicații ne-ați asigurat duminică după-amiază întîiul somn liniștit. Vă mulțumesc că n-ați descoperit nimic interesant de transmis într-o duminică de vară — nici finala campionatului de juniori, nici barajul pentru B, nici fotbalul școlăresc, nici ciclism, nimic, nimic care să ne fure odihna. Vă mulțumesc că fără să insistați ne-ați sugerat clar — prin chiar calitatea telesportului de la miezul nopții — să ascultăm radioul, la ore mai comode, ajungînd la rezultate mai bune și mai proaspete, făcînd astfel cu toții economie de vedere.

Vă urez în continuare odihnă plăcută, somn ușor duminica, vizionare și audiție plăcută !

Ura și la gară !

BELPHEGOR

P.S. Boussac nu putea cîștiga cu trei lungimi o cursă de cai la Paris. Boussac nu e cal. Boussac nu e jocheu. Boussac e mare proprietar de cai. El nu galopează (vezi telesportul de sîmbătă noapte).

B.

OMAGIU

Printre cadrele didactice distinse recent, de „Ziua învățătorului", cu înaltul titlu de „Profesor emerit" se află și VLADIMIR LAȘCU, dascăl la bătrînul liceu „Petru Rareș" din Piatra Neamț. Materia pe care o predă : EDUCAȚIA FIZICĂ.

Din prima zi — acum foarte mulți ani — cînd a urcat timid la catedră și pînă astăzi, cînd cu părul nins se pregătește să predea ștafeta, pe Alexandru Lașcu l-au caracterizat pasiunea, dragostea puternică față de meseria sa, față de sport, față de mișcare.

Și-a început activitatea în condiții vitrege, luptînd nu numai cu penuria de condiții materiale de atunci, dar — mai ales — cu nepăsarea, cu inerțiile, cu o mentalitate care plasa „lecția de gimnastică" la periferia programei școlare, asimilînd-o (și asta cu îngăduință) „dexterităților". Cu mîinile proprii a montat primele coșuri (rudimentare) de baschet. Din inițiativa lui neobosită a fost defrișată la Piatra Neamț prima pîrtie pentru slalom. Se spune că perseverența poate muta munții din loc. Se pare că în cazul profesorului Lașcu, dictonul nu este prea departe de adevăr.

Timpul și evenimentele au venit în întîmpinarea visurilor și năzuințelor sale. 23 August 1944, reforma învățămîntului, sport nou, concepții noi, viață nouă...

În anii socialismului, personalitatea și talentul pedagogic al profesorului Lașcu găsesc un cîmp fertil. Dascălul reușește să inspire ucenicilor săi dragostea pentru sport.

Actualul profesor, coleg și colaborator, Constantin Săvinescu, a fost elevul lui Lașcu. Dar nu numai el. De la Piatra Neamț, de la Liceul Petru Rareș, au plecat spre I.C.F. Constantin Bordeianu, Gheorghe Tețu, Maria Călugăriță-Săvinescu, Viorica Zama, Alexandru Călugăriță, Dumitru Terbescu, Geta Donici, Petre Curelaru și...

Gheorghe Lașcu (fiul lui Vladimir Lașcu), astăzi apreciați profesori de educație fizică, purtînd acolo unde muncesc flacăra entuziasmului și a dărnicii, aprinsă de la torța mentorului lor.

Există oameni la care trecerea anilor nu reușește să secătuiască niciodată izvorul proaspăt al elanului. Un astfel de om este profesorul Lașcu. El urcă la fel de sprinten cărările Cozlei, aruncă mingea la coș, se apleacă pe pistă spre a demonstra tehnica startului, răspîndind cu generozitate o tulburătoare tinerețe.

Ați înțeles, desigur, care este secretul ei !

S. C.

Turneu pe categorii, în locul campionatului pe echipe ?

Zilele trecute a avut loc o ședință a Comitetului federal de box, cu care prilej s-a discutat activitatea pugilistică internă și internațională din ultimul an, precum și planul de muncă pe perioada 1969—1970. În cuvîntul lor, o seamă de antrenori și arbitri din București din provincie au făcut propuneri concrete privind măsurile ce trebuie luate (mai cu seamă acum, după frumosul succes de la campionatele europene) în vederea dezvoltării activității pugilistice. Dintre acestea, cea mai interesantă ni se pare ideea de a se înlocui campionatul republican pe echipe (care într-adevăr n-a dat rezultatele așteptate) cu turneul pe categorii de greutate, competiție care cu ani în urmă și-a dovedit utilitatea. Turneul ar urma să aibă loc în lunile octombrie, noiembrie și decembrie, în diferite orașe, exact în perioada cînd de obicei se organiza campionatul pe echipe. Urmează ca membrii Colegiului central de antrenori să discute această propunere și s-o supună spre aprobare Biroului federal.

La ședința Comitetului federal s-a hotărît ca tovarășii Octavian Negrea, Paul Ochialbi, Ion Nedelcu, Petre Mihai și Orban Orban să fie eliberați de sarcini din cadrul acestui organism. Totodată, au fost cooptați în Comitetul F.R. Box tovarășii Ștefan Brutaru, Constantin Mirea, Marin Niculae, Ion Oliver, Ionel Stănescu, Gheorghe Stănescu și Mihai Mișcovici.

REFLECȚII DUPĂ EUROPENELE DE BOX (I)

Chiar dacă ecoul europenelor de box a început, în general, să se stingă, la ordinea zilei au rămas încă aprecierile și felicitările adresate pugiliștilor noștri, care ne-au reprezentat la această mare întrecere continentală.

Comportarea lor este elogios comentată în țară și peste hotare, boxul românesc consolidîndu-și astfel poziția fruntașă de care se bucură de mai multă vreme.

Încercînd să analizăm retrospectiv ediția din acest an a campionatelor europene, părerea mea este că, indiferent ce aspecte tratăm, trebuie în primul rînd să vorbim de evenimentul dominant al acestora, meciul Pozniak—Monea, încercînd astfel să susținem interesul cu care — la orice pas — sîntem puși în situația de a răspunde încă la întrebări pe marginea acestei întîlniri. Și în același timp să folosim asemenea prilejuri pentru a elogia o dispută sportivă cum rar se poate vedea.

MONEA—POZNIAK ! Meciul atît de așteptat înainte de dispu-

Dalia

crema cu miere

Folosind crema DALIA, tenul dvs. capătă frăgezime suplețe și prospețime.

Datorită unor ingredienți activi, naturali, bogați în vitamine, fitohormoni și enzime, pielea este hrănită în profunzime, asigurînd refacerea rapidă a celulelor.

Este indicată pentru ten uscat și normal. Se poate folosi atît seara, cît și dimineața.

tare, atît de comentat... după ! Meciul care a ținut tribunele în picioare, care a electrizat pe spectatori și telespectatori, pe specialiști, pe gazetari, pe... toți cei care l-au văzut ! Meciul care prin dinamismul și dramatismul desfășurării, nu va fi uitat multă vreme !

Această finală a finalelor, disputată între doi titani ai ringului amator mondial, această întrecere sportivă care a depășit cadrul posibilului sub aspectul dorinței de dovedire a supremației, merită mult mai mult decît ne stă nouă în putință de a o glorifica.

Tezaurul marilor realizări pugilistice amatoare s-a îmbogățit, prin această memorabilă partidă, cu un exponat în fața căruia încerci sentimente de admirație, de pilduitoare exemplificare a ceea ce înseamnă dăruire totală într-o întrecere sportivă.

Pentru acest lucru, ca pasionați ai boxului, ai acestei lupte cinstite, purtată în careul în care numai atunci cînd pășești îți dai seama că este „magic", purtăm recunoștință celor doi mari virtuoși : POZNIAK și MONEA !

A încerca să comentăm meciul, ar însemna să-i știrbim din valoare, fiindcă oricît de pricepuți am fi nu am reușit să redăm elementele esențiale ale luptei, care se referă nu la lovituri, eschive, deplasări sau blocaje, cu care sîntem obișnuiți în mod frecvent, ci la noțiuni care pot fi traduse numai prin superlative ale tehnicii și gîndirii tactice în ring, ale voinței și dîrzeniei.

Victorios a fost POZNIAK și exprimîndu-ne în mod deosebit părerea, victoria și-a dobîndit-o printr-un plus la nota maximă. Aceeași notă o merită cu prisosință și Monea, fapt pentru care mulți specialiști și mai puțin specialiști și-au exprimat — fantezist și sentimental — regretul că pe prima și cea mai înaltă treaptă a podiumului nu au putut urca în același timp învingător și învins, aureolați de o singură cunună pe care, cu majuscule filigranate din aurul și argintul categoriei respective, să stea scris cuvîntul : CAMPIONI !

TRICOLORUL ROMÂNESC PE CEL MAI ÎNALT CATARG !

Fără nici o rezervă, putem afirma că anul 1969 marchează pentru boxul românesc consacrarea deplină pe plan internațional. Patru... campioni europeni, primul loc în clasamentul neoficial al țărilor participante, victorii obținute în mod strălucit în fața unor campioni olimpici și a altor pugiliști străini de mare valoare, sînt realizări care depășesc chiar așteptările noastre.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, însă, au fost necesari ani de muncă încordată, de satisfacții sau eșecuri în rezultate, de căutări și încercări permanente. Și tocmai acest lucru, care exclude întîmplarea, dovedește că succesul obținut este meritat, dar că în același timp creează un plus de răspundere în viitoarele evoluții și rezultate ale boxerilor noștri.

Necesarul și meritatul moment de relaxare trebuie sacrificat de către toți cei care răspund de viitorul boxului românesc și încă din aceste „zile de aur" să ne gîndim foarte serios la probleme care să răspundă realist întrebărilor „cum continuăm" și chiar „cu ce să începem" !

Pînă acum marile competiții pugilistice internaționale erau urmate de concluzii care pentru noi se rezumau la „puteam mai mult" sau „meritam mai mult". Aceste afirmații, care prin conținut reflectau nemulțumiri, prindeau, totuși, în cea mai simplă formă, atît posibilitățile noastre cît și dorința de a fi apreciați în funcție de reala noastră valoare.

Ce putem spune după „București-1969" ? Îmi exprim părerea printr-o comparație în temă : la recentele europene, pugilismul românesc a fost în situația boxerului pregătit în mod corespunzător pentru a-și învinge adversarul la limită și — spre surprinderea lui chiar — în ring a dovedit astfel de calități și resurse încît a cîștigat întrecerea prin... „inferioritatea adversarului" !

Dar, să nu uităm !... „Adversarul" are dreptul la revanșă și atunci — respectiv în viitoarele confruntări internaționale — prestigiul ni-l putem menține cel puțin printr-o victorie... „la puncte" !

Conducerea Federației române de box, specialiștii pe care-i avem, vor căuta și sperăm că vor găsi răspunsurile cele mai bune la întrebările care ne frămîntă în prezent, legate de formele de pregătire, împrospătarea loturilor, programul competițional și altele, acestea toate în vederea consolidării rezultatelor obținute.

Trebuie însă reținut că a scăpa din vedere unele elemente apreciate ca secundare în acest „tot" care se numește pregătire, reprezintă același lucru cu renunțarea la o roiță, mică dar cu sarcini bine precizate, în cadrul unui angrenaj.

Unul din aceste elemente îl constituie activitatea arbitrilor-judecători la marea competiție pugilistică recent încheiată și în general a cărei analizare o apreciez ca necesară în primul rînd pentru concluziile la care putem ajunge în vederea încadrării, în continuare, a rezultatelor noastre, în cerințele continuu sporite ale boxului european și mondial.

ing. Constantin CHIRIAC
arbitru internațional de box

„RECUNOAȘTEȚI CLĂDIREA ?"

O surpriză plăcută pentru Dvs.!

ÎN CURÎND SE DESCHIDE

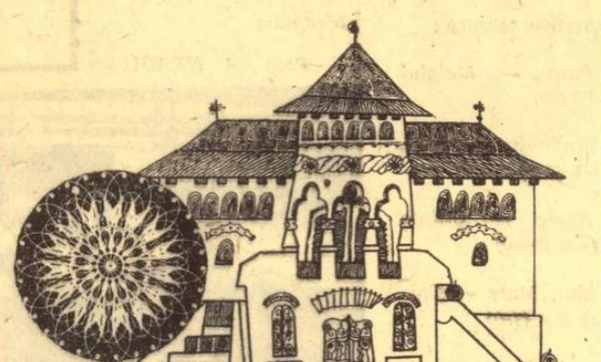

STR. COL. POENARU BORDEA Nr. 2 — BUCUREȘTI

SĂLI DE SPORT

Nu știu cum ar arăta defilările de 1 Mai și de 23 August fără școlari, fără șirurile acelea galben-albe-roșii-portocalii înălțînd planoare, sulițe, mingi de baschet și nu știu de unde s-ar recruta campionii la prăjină, la volei, la patru sute metri plat — dacă n-ar exista pepinierele școlilor. Pentru că, înainte de a ajunge în întreprinderi, ca salariați, sau la cluburi, ca jucători și atleți, toți oamenii aceștia au învățat carte, iar primele contacte cu sportul și gimnastica au fost luate între orele de citire și socotit — apoi între cele de franceză și zoologie. A-ți închipui existența unei mișcări sportive fără pepiniera învățămîntului pare la fel de aberant cu a încerca să obții petale fără suportul rădăcinii.

Din fericire, sportul școlar există și-l întîlnim nu numai la defilări sau la competiții, ci și în curțile liceelor — pe care se înalță stîlpi de volei, baschet — în tabere și — zilele acestea — la șranduri.

Din păcate, toamna pare a tempera această activitate, iar iarna o îngheață adesori. Căci dacă sezonul cald permite baterea mingii sub cerul liber, dacă asistăm din martie pînă în iunie, prin sau peste garduri, la meciurile desfășurate în timpul recreațiilor — decembrie ne oferă imaginea unor terenuri întristător de cuminți după verva estivală.

Din păcate, în ciuda unor directive, indicații, preconi-

zări, stipulațiuni, articole, planuri, referate, noile școli — atît de spațioase și moderne, atît de luminoase și cochete — au prea puține săli de sport și a devenit, pe alocuri, un obicei, aproape un „reflex cîștigat" — acela de a înlocui săriturile la cal printr-o oră de dirigenție sau exercițiile la bară prin repetarea temei la istorie. Înfundați în bănci, elevii tocesc sau ascultă sfaturi despre buna purtare în loc să-și deznoade picioarele măcar pentru menținerea vechiului dicton despre „... in corpore sano", care nu poate fi călcat nici în gerul Bobotezei. Ne amintim de toate astea acum fiindcă e cald și pentru că crengile orizontale ale arborilor pot înlocui bara fixă. Ne amintim de toate astea acum, pentru că — totuși — nu mai sînt decît patru sau cinci luni pînă la ora de educație fizică transformată în oră de meditații și, mai ales, pentru că noi școli vor fi date în funcție, iar altele, și mai noi, încep să apară pe planșetele proiectanților.

Poate că ar exista soluții economicoase — cu mai puține aparate, cu mai puțini metri pătrați — dar, oricum, realizate în *incinta liceelor respective*, a acestor mari și spațioase licee moderne.

Dar, de fapt, problema sălilor de sport în complexele școlare depășește cu mult modesta noastră rubrică și nu facem aici altceva decît a pomeni vara de sanie, pentru a încerca să părem buni gospodari.

În septembrie, însă, această întrebare va deveni palpabilă, iar în noiembrie — acută pentru cîteva zeci de mii de noi elevi, ascunzînd printre ei, la modul ideal, viitoarele speranțe olimpice.

Camil BACIU